

— det kan man se i Landstingstidende Sp. 143 —, at man kan jo godt gøre en Forandring i Ølskatten, men han finder det da mere naturligt, at man gaar nedad. Han siger: „Men derfor kunde man dog gerne blive ved den nuværende Ølskat, og skulde man endelig finde, at de 6 Kr. 85 Øre er et saa ubekvemt Tal at regne med, er der jo 6 Kr. 75 Øre.“ Det vilde han foretrække. Det ærede Medlems Partifælle i snævreste Forstand i Landstinget gjorde sig netop til Talsmand for at afrunde denne Skat nedad. Derfor er det lidt mærkeligt at se, at dette ærede Medlem gør sig ivrigere end Ministeren og Ministerens egen Ordfører til Talsmand for Afrunding opad.

H. L. Jørgensen: Det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) kunde ikke begribe, hvad jeg mente med, at Statskassen eller Lovgivningsmagten i et Par Aar i Virkeligheden havde foræret Ølbryggerne ret store Summer, og han sagde, at det vilde have været uforvarligt, hvis man havde gjort det; det ærede Medlem havde ikke været med til det, om jeg havde været med til det; vidste han ikke. Jeg vilde nødig være med til at forære Ølbryggerne store Summer, og jeg var heller ikke med dertil. Derimod tror jeg, det ærede Medlem var med. Ved Loven af 1891 fastsattes Ølskatten til 7 Kr., men det forudsattes, at den i 1895 skulde forhøjes til 10 Kr., og Ølprisen blev da straks forhøjet fra 18 til 25 Kr. Men Forhøjelsen blev ikke til noget i 1895, den blev udsat, og jeg tror, ja, jeg er sikker paa, at det ærede Medlem stemte derfor, selv om jeg ikke husker det saa nøje, hvorimod jeg stemte imod. Det ærede Medlem maa kunne forstaa, at Bryggerierne i de to Aar have tjent 3 Kr. pr. Td., som de havde baseret Prisen paa, men de slap imod min Villie med de 7 Kr.

Det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) mente, at jeg var mere ministeriel end Ministeren selv. Nej, naar jeg ønsker, at denne Skat skal forhøjes nu, er det ikke for Ministerens Skyld. Det kan jo for saa vidt være Finansministeren ligegyldigt, hvordan Skatten er. Det er for Statskassens Skyld, for Befolkningens Skyld, at jeg ønsker denne højere Skat, som ikke vil falde nogen til Besvær, men som vil give Statskassen en Indtægt. Men, siger det ærede Medlem, min Partifælle i snævreste Forstand i Landstinget talte i ganske modsat Retning. Nu ved det ærede Medlem jo, at jeg og mine nærmeste

Partifæller ikke ere saa bundne paa saadanne saglige Spørgsmaal, men at vi kunne tale frit efter vor personlige Opfattelse. Derfor har jeg ikke behøvet at tage Hensyn til, hvad min nærmeste Partifælle har udtalt. Jeg anser det i det hele taget for heldigst, at i slige saglige Spørgsmaal enhver kan udtale sine personlige Meninger.

Det forekommer mig, at de Argumenter, der ere fremkomne til Begrundelse af Modstanden mod den foreslaaede Forhøjelse, ikke have nogen Betydning, hverken de, der ere komne frem i dette, eller de, der ere komne frem i det andet Ting. Den lille Forhøjelse vil nemlig aldeles ikke forrykke Prisforholdet for selve Varen. Den vil gøre det, at Bryggerierne ikke ville kunne faa en Ekstrafortjeneste, og derfor vil jeg anbefale at vedtage dette Forslag, som det oprindeligt blev forelagt af Regeringen.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 11te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sigvald Olsen: Det ærede Medlem, der nu satte sig, hævder vedblivende, at der er givet en Foræring til Bryggerierne, og paastaar, at jeg har været med dertil. Jeg forstaaer ikke, hvordan han kan sige det. Jeg er og har altid været en Modstander af Forbrugsskatter, og hver Gang der har været Tale om en Forhøjelse af disse, har jeg talt imod. Naar der den Gang var Tale om at blive staaende paa de 7 Kr., er det indlysende, at jeg var interesseret i, at Forbrugsskatten ikke gik op; det var ikke af Hensyn til Bryggerierne, det vil maaske det ærede Medlem og andre kunne tro, for den Gang havde jeg ikke noget med noget Bryggeri at bestille, jeg var ikke interesseret i Forbrugsskatter i den Forstand, men jeg var interesseret i, at Forbrugsskatterne forblev saa lave som muligt. Derfor stemmer jeg naturligvis ogsaa for, at denne Skat ikke skal forhøjes nu. Men jeg har aldeles ikke været med til herigennem at give Bryggerierne en Foræring. Det antager jeg, det ærede Medlem kan forstaa.

Det ærede Medlem har den Opfattelse, at Bryggerierne ved en Sammenslutning ere saa mægtige, at de kunne diktere Priserne uden Hensyn til Forbrugerne. Han burde efter dette gaa en anden Vej end den, han plejer at gaa. Han burde saa være med til at lade Staten overtage Ølproduktionen og ikke lade den blive hos private.